

[6] לשון מכתב סופרים בכ"ה בסלול מדליקין על הצובה ואמר להדליק בני ישרא
ועם אין לו אלא ישר סלולנו באור יפה יפה וטוהר ואין מנגיעו מסקוסו עד שיכבה
א"ס. והנה הקליד יסד נ"כ בקירובין של תוכנה המפתלת אעיקר כל שיסמה צדור
להדליק בני ישר, וכן סדרנו נהג איסור בני ישר, ע"כ: [3] ורסנינו מצותה משתמשק
החשב על שבתהוה רגל סן חשוק סאי לא ראי כבחה וזקק לה לא. יאי לא אנדליק מדליק
אי נמי יעצורא. והנה ססכ כשני הלהנות וכן כתב ראבי"ה שסמא בישל ר"ח ודבאי
תרתינו אולתין לקולא בשיעורא וכוכלא אנדליק וכוכלא סופרים הלך הארבע אבלי ראי
אמר שנהנו העס כלשון ראשון. אמנם צדק שאין אנו מדליקין אלא בביתם סמכנים
ואין כאן פרסום נם כי"א לכני הבית אי"כ כל וסן שאין בני הבית ישנים צדך פרסום
כ"א אנדליק עד עמוד השחר ע"כ. כתבו התוס' אהא ראובן שהיה סמך מדליקין ושהא
נר לצלות קשן סמאן היה נהג רבינו שספון שאין חשוב הלהנה נהג בקדוש שבת
ליאמר כסלאכה ואחריו א"ס' שסמכר בו שאין חשוב שבת אלא אי"כ התפלל ערביה
וקדש השבת שדרי אחר הלהנה נהג חז"ל וצדק דגיס וסמכין. וס' הלא ככרבי ה"כ
שספס א"ס' להדליק נהג של תוכנה אחר נהג של שבת אלא כסמלית סמלית
בראיתא ס' תלה השחר רבי צלי של שבת כע"ש ונכנס לסרחץ וכו' ע"כ התוס'.
אמנם רבי מצדד והנהיג להחליט קדש שדליק שאין סקבל שבת עד שסיר סדור הנה
להדליק בו א' עד תלת ערביה דא"כ סמא באיסור הוא סמלסלל אחר שביד
צדדליק נהג של שבת וכן נראה לע"כ ס"ה ודבאי ראה סדדניא כסוססמא לסוף נסר סלקות